

AKO POČAS OBYČAJNEJ KONTROLY V TEHOTENSKEJ PORADNI PRIŠLA NA SVET PREDČASNE NARODENÁ TEREZKA

Hlavná hrdinka Terézia sa narodila v septembri v roku 2023. Maľičké rozkošné dievčatko, ktoré svojím príchodom na svet mierne šokovalo svoju mamu Janku a tata Michala. Obaja vedeli, že sa narodí, no nikto ani len netušil, že to bude skôr, ako plánovali, ako mali kúpený kočík či nachystanú aspoň polovicu výbavy.

Tehotenstvo Janky prebiehalo úplne obyčajne. Užívala si letné lúče, rozhliadala sa po detských vecičkách a tešila sa na materskú dovolenku. Medzitým však stále chodila do práce a do pravidelných poradní k svojmu gynekológovi. „Prvý varovný signál bol v 24. týždni, kedy bol veľký skrining bábätka. Už vtedy som bola upozornená na to, že mám veľa plodovej vody. Dohodli sme sa preto, že ma budú sledovať.“ V šiestom mesiaci na rutinnej kontrole zistili, že jej tvrdo brucho a odporučili užívanie magnézia. Po troch týždňoch od tejto kontroly (v 31. týždni) sa Janke spávalo veľmi zle, magnézium nepomáhalo a keďže nechcela nič zanedbať, vyhľadala pomoc. „Natočili mi ozvy a oznámili, že sa mi skrakuje krčok maternice a že môžem porodiť zajtra, o dva týždne, ale aj o mesiac. Samozrejme, že som si vnútorne vybrala to o mesiac“. Hneď potom jej vypísali papiere so slovami, že sa má ísť zbalit a zajtra nastúpiť do nemocnice. Nakoľko jej bábätko spadalo do kategórie predčasniatok, z nemocnice v Ružinove ju previezli sanitkou

do nemocnice na Antolskej, kde majú inkubátory aj pre takýchto drobcov. Tam jej bola nasadená liečba na stiahnutie maternice a zároveň jej boli podané štyri dávky kortikoidov pre správny vývin pľúc bábätka.

„Nikomu sme nedali vedieť, že som v nemocnici, stále som si hovorila, že ešte je čas, dotečú mi infúzie s liekmi a idem ďalej domov oddychovať. Keďže som bola v 7. mesiaci, nemali sme ešte ani dohodnuté, či so mnou bude manžel pri pôrode,

neboli sme na žiadnom predpôrodnom kurze, nemala som opraté a vyžehlené oblečenie pre malú,“ spomína dnes už s úsmevom Janka.

Po odznení liekov ju začali bolieť kríže, no stále si nepripúšťala, že v ten deň porodí ich dcéru. Po chvíli intenzívnych bolestí jej sestrička oznámila, že je 16:00, presúvajú ju do pôrodnice a má zavolať manželovi, aby vôbec stihol prísť. Keď došiel, ponúklí mu oblečenie, aby mohol ísť k pôrodným boxom. Ako sama konštatuje

je: „Videla som to prevkapanie v jeho očiach, ktoré kričali: Janka, čo tu robíš? Ja som naňho pozerala rovnako a pýtala som sa: A čo tu robím ja?!“

Pôrod prebehol, našťastie, rýchlo a bez problémov. Terezka sa narodila večer 11. septembra o 21:00 s váhou 1 600 gramov a s 39 centimetrami. Po pôrode ju umiestnili do inkubátora a urobili komplexné vyšetrenia, pri ktorých jej boli urobené komplexné vyšetrenia, pri ktorých zistili, že má nepriechodné tenké črevo a je potrebné to riešiť. Hneď počas ďalšieho rána lekárka oznámila mamičke, že je nutná operácia v celkovej anestéze a bude vykonaná na KDCH na Kramároch. Malá hrdinka bola operovaná na tretí deň od pôrodu, v deň, kedy mamu Janku prepustili z nemocnice na Antolskej domov. **„Absolútne som verila všetkým lekárom a personálu a mali moju 100 % dôveru. Ani raz som o nich nezapochybovala, že by sa niečo mohlo pokaziť. Keď mi pani doktorka oznámila, že maličká potrebuje operáciu v celkovej anestéze, zamávalo to mnou, lebo som sa prirodzene bála. Po oznámení, že operácia prebehla bez komplikácií, mi padol kameň zo srdca.“**

V nemocnici strávili celkovo päť týždňov, z toho bola drobučká

Terezka prvý týždeň dokrmovaná cez sondu, ktorú mala centrálné zavedenú v slabínach. Počas tohto obdobia schudla 70 gramov a nevedela sa dostať na svoju pôrodnú váhu. Následne začala pomaly papať darcovské materské mlieko, ktoré jej sestričky ponúkli v našej nemocnici, a po troch týždňoch (4. 10. 2023) bol Terezke vystavený diplom od tímu NKIM za to, že napreduje a opäť pribrala na svoju pôrodnú váhu. Kým odchádzali domov, kde ich čakal milujúci otecko, dosiahla jej váha 1 950 gramov.

Po príchode z nemocnice sa obaja rodičia snažili dodržiavať nastavený režim, ktorý spočíval v kŕmení každé tri hodiny, prebaľovaní a v krátkych prechádzkach vonku. Terezka priberala postupne každý mesiac 400 gramov, naberala svalovú hmotu a rástla.

V rámci našej nemocnice prešli viacerými vyšetreniami pre bábätká, a to odbermi krvi na zistenie intolerancií a alergií, vyšetreniami uší a očí, antropometriou (celotelové meranie, na základe ktorého sa určí následná rehabilitácia a správne zvolené cviky) a pod.

Ako sama spomína, v tomto životnom období jej bol najväčšou oporou manžel, známi, kolegyně a kolegovia z práce a personál našej nemocnice. Podporné slo-

vá však nachádzala aj v knihách, ktoré si požičala z nemocnice. Objavovala informácie o tom, ako prebieha starostlivosť o detských pacientov na JIS, akým tónom pripajú jednotlivé prístroje či ktorý zvuk signalizuje výmenu infúzie. Zároveň dostala darom aj knihy, v ktorých našla príbehy z pôrodu žien s predčasne narodenými bábätkami. Opisovali svoje skúsenosti z nemocníc, zdieľali informácie či tipy a triky týkajúce sa starostlivosti. V závere rozprávania Janka dodala: **„Sú to knižky, v ktorých som našla slová podpory. Povedala som si, že ich nechcem predávať, no dám ich niekam do bazáru na darovanie, aby sa dostali k človeku, ktorý ich potrebuje a nemusí v tom momente pozeráť na peniaze.“**

Na záver tohto článku by Terezkiní rodičia radi vyjadrili vďaka a poďakovanie všetkým lekárom, ktorí ich sprevádzali liečbou, a to konkrétne:

„ĎAKUJEME:

- pani doktorke Gašparekovej z nemocnice Antolská, ktorá diagnostikovala našu Terezku a zistila, že potrebuje operáciu,
- pani doktorke Pechanovej z KDCH Kramáre, že operovala našu Terezku a operácia prebehla bez komplikácií,
- celému tímu neonatológie aj JIS, že sa starali o našu Terezku a pomáhali nám zotaviť sa a porásť
- a všetkým lekárom, čo na nás dohliadajú.“

Dnes sa Terezka teší plnému zdraviu a jej pokroky robia rodičom radosť. Jediné, čo zostalo viditeľné, je jazva na jej brúšku. No nebyť tej, dnešná hrdinka skutočného príbehu by nebola skutočnou hrdinkou.